

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si valde malis præstatatur mitigatio pœnæ. A. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

est, quod Deus dicitur exaudire preces quorundā, non solum quando effectui mancipat, sed etiam quādo innotescit curiæ angelorum, & sanctarum animarum, quid inde futurū sit vel non: & quod cognoscunt in Dei voluntate esse, volunt & ipsi. Adeo enim supernæ volūtatī addicti sunt, vt nihil præter eius voluntatē queant velle. Intercedunt ergo ad Deū pro nobis sancti: & merito, dum illorum meritā suffragantur nobis: & affectu, dū vota nostra cupiunt impleri, & tamen non faciunt nisi voluntate Dei implendā didicerint. Oramus ergo vt intercedant pro nobis: i. vt merita eorum nobis suffragentur, & vt ipsi velint bonum nostrum, quia eis volentib. Deus vult, & ita fiet, ex præmissis constat, & cum quibusdam misericordius agit Deus, quam eorū peccata meruerint, sc. cum mediocriter malis, qui suffragijs Ecclesiæ iuuantur.

SI VALDE MALIS DETVR MITI-

gatio pœne.

DISTINCT. XLVI. A

SED quæritur hic de valde malis: vtrum & ipsi in aliqua pœnarum mitigatione Dei misericordiā sentiant, vt minus quam meruerint puniantur? Quidē autumant eos nullam reuelationem pœnæ habituros: quod confirmant Iacobi auctoritatē dicentis: Iudicium sine misericordia fiet illi, qui non fecit misericordiam. Aug. etiam ait, Misericordia hic, iudicium in futuro. Idem distinguens quomodo omnes vię Domini sint misericordia, & veritas ait. Erga sanctos omnes vię Dei misericordia: erga iniquos omnes, veritas: quia & in iudicando subuenit, & ita non deest misericordia: & in miserando id exhibet, quod promisit, ne desit veritas: erga omnes autem quos liberat & condēnat, omnes vię sunt misericordia & veritas: quia vbi non miseretur, vindictę veritas datur. Dicens vbi non miseretur, dat intelligi aliquid à Deo fieri.

Iacob. 2. c.

Versu 5.

Psal. 32.

Matth. 5. In

sine concio-

nis 92. Psal.

118.

vbi

*vers. 15. Li
bera me de.
Idē Cas. ver.
1. Psal. 100.*

*In Ench. c.
11.*

Psal. 76.

Rom. 9. c

Matth. 25. d

vbi ipse non miseretur. Sed de his occurrit, q̄ al-
Cas. super Pl. 50. loquēs de misericordia & pietate
Dei. Hæc duo, inquit, res iudicio Dei semper adiun-
ctæ sunt. Ergo & in punitione malorum nō est ius-
titia sine misericordia. Itē de iudicio & misericor-
dia ait. Hæc duo mutua societate sibi iungūtur. In
his breuiter omnia opera Dei includit. Aug. quōq̄
respondēs illis, qui reproborum supplicia finē ha-
bitura contēdunt, ita iliorum repellit opinionē,
asserēs re. pbos perpetuo puniēdos, vt eorum sup-
plicia mitigari aliquatenus nō neget. Frustra, in-
quit, nonnulli æternam damnatorum pœnam, &
cruciatu sine intermissione perpetuos humano
miserantur affectu, atq̄ ita futurum esse non cre-
dunt: nō quidē scripturis aduersando diuinis, sed
pro suo motu dura quæq̄ molliēdo, & leuiorē fle-
ctēdo sententiā: quæ putant in eis terribilius esse
dicta quam verius. Non n. (inquiunt) obliuiscetur
misereri Deus, aut cōtinebit in ira sua misericor-
dias suas. Hoc quidē in Psalmo legitur: sed de his
intelligitur, q̄ sunt vasa misericordiar: quia & ipsi
nō pro meritis suis, sed Deo miserāte de miseria li-
berātur. Aut si ad hoc omnes existimāt pertinere,
non ideo necesse est, vt damnationē opinentur fi-
niri posse eorum, de quib. dictū est. Ibunt hi in sup-
plicium æternum. Ne hoc modo putetur habitura
finē felicitas eorum, de quib. cōtrario dictum est.
Iusti a. in vitam æternā. Sed pœnas damnatorum
certis temporib. existimēt, si hoc his placet, aliqua-
ten⁹ mitigari. Et sic quippe intelligi potest manere
ira Dei in illis, i. ipsa damnatio. Hæc n. vocatur ira
Dei, non diuini animi perturbatio: vt in ira sua, i.
manēte ira sua, non contineat miserationes suas,
non æterno supplicio finē dando, sed leuamē adhi-
bēdo, vel interponēdo cruciatib. quia nec Psalm⁹
ait ad finiendam iram suā, vel post iram suam, sed
in ira sua. Quæ si sola esset, alienari à regno Dei, &

care-

carere magna multitudi-
 ne dulcedinis Dei, tam
 grandis tamē est pœna, vt ei
 possunt nulla tormē-
 ta, quæ nouimus, cōparari: si
 illa sit æterna, ista a. *Aug. ca. 113.*
 sit quamlibet multis seculis
 lōga. Manebit ergo fia-
 ne sine mors perpetua damna-
 torū: & ipsa omnib.
 erit cōmunis, sicut manebit
 cōmuniter omnium
 vita æterna sanctorum. Ecce
 ita asserit, hic pœnas
 reprobatorum non esse finiendas,
 quod non improbat, si dicatur
 eorum supplicio aliquod leuamen
 adhiberi. Vnde non incongruē
 dici potest, Deum esse iustē
 id possit, nō omnino tantum
 punire malos in futuro, quantum
 meruerunt: sed eis aliquid,
 quantumcunq; mali sint, de
 pœna relaxare.

Determinat premissas auctoritates. B

Quod ergo dictum est, iudiciū
 sine misericordia fieri illi, qui
 non fecit misericordiam: ita
 intelligi potest, qd iudicium
 damnationis fiet illi, qui nō
 fecit misericordiam, pro eo qd
 fuit sine misericordia, vel
 fiet iudicium ei sine misericordia
 liberante & saluante: qui tñ
 in aliqua pœnæ alleuiatione
 misericordiā Dei sentiet. Ita
 cum dicitur misericordia, hic
 iudiciū, in futuro: nō negatur,
 quin in futuro sit misericordiæ
 affectus, & in electis, qui per
 misericordiā ab omni miseria
 liberabuntur: & in reprobis
 qui minus quam meruerint,
 cruciabuntur. Sed hic non sine
 causa dicitur fieri de misericordia,
 & iudiciū in futuro: quia &
 hic multis modis miseretur
 Deus, quibus non miserebitur
 tunc. Vocat n. Deus nunc
 peccatores & iustificat, qd tunc
 nō faciet: & tunc reddēs
 singulis secundū merita sua,
 manifestē iudicabit, qui nunc
 occultē iudicat. Cuius occultum
 iudiciū, vt ait Aug. intelligitur
 pœna, qua quisq; vel exercetur
 ad purgationē, vel mouetur
 ad conuersionē: vel si cōtemnit,
 excæcatur ad damnationē.
 Occultū ergo iudiciū Dei,
 pœna dicitur: qua iudicat
 purgādo, conuertēdo, vel
 excæcādo. Iudicia quoq;
 Dei interdum appellantur
 dispēsationes

Ench.

Luca 5. c.

In Praefatione, Psal. 9.